

MIN FAR ÄR ALKOLIST

Hur jag än gör
Kan jag inte
Gömma mig
Från det
Ofrånkomliga
Smärtans gap
Känslors uppdämpa vrede
Att vilja komma fram
Orkar inte mäktar inte med
Men ändå så lever jag med smärtan inuti och utanpå
Min kropp värker som min själ värker
Vreden börjar ryka åter igen
Arg på min far en känsla jag länge förträngt
Upphöjd på en pedistal var du min far
Idag börjar du falla nedåt i mina tankar om dig
Det känns fruktansvärt och hemskt
Du finns aldrig där för mig har jag märkt
Inte så som jag behövt dig endast pengar har du gett mig och praktiskt hjälp
Men aldrig någonsin du sagt att jag var bra på nått eller uppmuntrat mig om saken inte intresserat dig
Du skiter i om jag målar vackert skriver poesi som får medverka i böcker aldrig någonsin har du sagt vad
glad jag blir för din skull eller vad duktig du är
I mitt hjärta detta gör så ont att du inte förmår se ens din egen dotter du bara vill att jag ska se dig du spelar
bort pengar på tips och trav och vinner ibland du tränar som en galning och besatt, sen kan du dricka dina öl
utan dåligt samvete ta whisky oftare än du behöver dricker fina viner för att inte stoltsera att du är en alkolist
in i den högsta grad till förnekelsen grav
Aldrig har jag blivit sedd ser du inte hur jag skriker se mig hur jag ber om uppmärksamhet och bekräftelse
Vad ska jag göra för att du ska se mig ? jag är inte den dotter du ville ha en sjuk reumatiker och ätstörd och
ledsen kvinna på 39 år som är sjukpensionär inget att skryta med
Jag är arg och ledsen på dig min far
Du tror att barnen klarar allt
Men ditt barn klarade inte allt
Jag är en jävla asfaltsblomma
Som har trängande behov
Att få blomma ut

Författaren Fånga dagen med Poeter.se id #21224 innehar upphovsrätten